

Súd: Okresný súd Svidník  
Spisová značka: 3Csp/33/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200639  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová  
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8619200639.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Anna Bejdová v spore žalobkyne: Y. I., nar.XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX O., štátny občan SR, zastúpená JUDr. Igor Šafranko, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 891,85 eura s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie vo výške 891,85 eura a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Priznáva žalobkyňi zo strany žalovaného náhradu trov konania vo výške 100%, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť na súdnom poplatku sumu 53,- eur a to na účet prevádzkovateľa systému do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

### odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 07.03.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 891,85 eura.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 3Csp/130/2017 si žalobkyňa uplatňovala voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V tomto konaní bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 3Csp/130/2017, z 18.01.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/61/2018, z 26.06.2018, ktoré sa stali právoplatnými 02.08.2018. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „24. Súd je toho názoru, že došlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy, vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti v zmysle § 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ zákona č.129/2010 Z.z. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č.129/2010 Z.z. -výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/zákona č.129/2010 Z.z.. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č.129/2010 Z.z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500015347, z 19.9.2012 tiež neobsahuje správny údaj o

RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 66,89 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 70,02 %. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č.129/2010, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500015347, z 19.09.2012 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2. písm. c/, f/, a k/zákona č.129/2010 Z.z. a neobsahuje správny údaj o výške RPMN, je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č.129/2010 Z.z., bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 891,85 eura a táto suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalobca žalovanému na predmetný úver zaplatil 1 756,10 eura a sumou, ktorú žalobcovi žalovaný poskytol 864,25 eura.“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Ako spotrebiteľka si uplatňujem primerané finančné zadosťučinenie za porušenie mojich spotrebiteľských práv, ktoré som bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže žalobkyňa je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 891,85 eur, čo predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Preto z týchto dôvodov žalobkyňa trvala na uvedenej žalobe.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 12.05.2019 uviedol, že popiera uplatňovaný nárok čo do základu a aj jeho výšky. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. „Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca si v súvislosti s právnymi vzťahmi, ktoré vznikli pri uzavretí zmluvy o úvere číslo 8500015347, uplatnil nárok na finančné zadosťučinenie, a to v konaní vedenom pod sp. zn. 3Csp/120/2017. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadosťučinenie. Je tiež otázne, či ide o postup v záujme žalobcu, a jeho rozhodnutie. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/159/2015, kde súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že z hypotézy § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré priznáva spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Podľa rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove uvádza, že s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú

hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu završenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v súvislosti s podanou žalobou. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.: Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní, a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie (bez ohľadu na ich uplatnenie v súdnom konaní).

4. Na pojednávaní konanom dňa 23.01.2020 súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti zástupcu žalovaného, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil písomne dňa 31.12.2019.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobkyne, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

6. Z rozsudku tunajšieho súdu pod č. k. 3Csp/130/2017-31 zo dňa 18.01.2018 súd zistil, že žalobca uzatvoril dňa 19.09.2012 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 19.09.2012. Vyplnením časti 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobca požiadal o úver vo výške 1 500,- eur, s počtom splátok 42 a mesačnou splátkou vo výške 80,37 eura. Žalovaný však schválil revolvingový úver len vo výške 1 080,- eur, so splatnosťou 42 mesiacov a mesačnou splátkou 57,87 eura. Zmluvná odmena predstavovala sumu 1 350,54 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neprijal návrh žalobcu bez výhrad je potrebné ním schválený revolvingový úver považovať za novú ponuku v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Túto novú ponuku žalobca však neprijal. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 19.09.2012 preto nebola platne uzatvorená. Ak by súd dospel k platnosti úverovej zmluvy, vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti v zmysle § 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), -výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 19.09.2012 tiež neobsahuje správny údaj o RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 66,89 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 70,02 %. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500015347, z 19.9.2012 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/, a k/ ZoSÚ a neobsahuje správny údaj o výške RPMN, je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 19.09.2012 je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 70,02 %. Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v septembri 2012 boli vo výške 11,91 % ročne. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je takmer šesťnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka., teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom

prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31. júla 2009). Vzhľadom na uvedené považoval ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, z 19.09.2012, vo výške 70,02 % za absolútne neplatnú. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalovaný žalobcovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500015347, z 19.09.2012 v skutočnosti poskytol úver 864,25 eura, napriek tomu, že mu bola schválená výška úveru 1 080,- eur. Dopusil na predmetný úver žalobca zaplatil 1 756,10 eura. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500015347, z 19.09.2012, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 891,85 eura. O skutočnosti, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedel v mesiaci júl 2016, kedy navštívil advokátsku kanceláriu svojho právneho zástupcu, kde ho informovali o tom, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, z 19.09.2012 je neplatná. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Vo vzťahu k žalovanému dal do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 21Co/72/2014, z 19.03.2015, z ktorého citoval: „Čo sa týka vznesenej námietky premlčania odvolací súd poznamenáva, že žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Odvolací súd, pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby poukazuje aj na formu zavinenia vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorá priamo súvisí s otázkou premlčania. V tejto súvislosti je právne významné to, že rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (porov. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16. januára 2011, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením výšky úrokov z úveru a poplatkov priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobcu) žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech, v zmysle ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 891,85 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 891,85 eura od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, do zaplatenia. Žaloba žalovanému bola doručená dňa 25.09.2017.

7. Zástupca žalobkyne uviedol, že trvá na podanej žalobe, tak ako bola súdu doručená, nesúhlasí s vyjadreniami žalovaného. Pokiaľ ide o porušenie spotrebiteľského práva v pôvodnom konaní bolo toto preukázané. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia vychádza z reálneho bezdôvodného obohatenia o ktoré sa žalovaný obohatil a pokiaľ by žalobkyňa nežiadala vydať toto bezdôvodné obohatenie cestou súdu, bol by si žalovaný tieto finančné prostriedky ponechal, preto by vznikla reálna majetková škoda. Podľa jeho názoru je žaloba v celom rozsahu dôvodná a preto navrhuje jej vyhovieť.

8. Zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil.

9. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý neplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

12. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je dôvodná. Pričom súd sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou zástupcu žalobkyne. Bolo preukázané, že dňa 19.09.2012 uzavrel žalovaný so žalobcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe žiadosti žalobcu tento požadoval revolvingový úver v úverovom limite 1 500,- eur, pričom zo zmluvy vyplýva, že bol schválený revolvingový úver vo výške 1 080,- eura so splatnosťou úveru 42 splátok, splatných 6. dňa v mesiaci s mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 57,87 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2 430,54 eura, RPMN za úver 66,89 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 45,60 eura, poskytnutá čiastka revolvingu 569,44 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1388, 88 eura. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,02, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75 %. Žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 864,25 eura a z karty klienta a to žalobcu vyplýva, že žalobca na predmetnú úver uhradil celkom sumu

1756,10 eura, čo nebolo sporovými stranami namietané. Rozsudkom z tunajšieho súdu pod č. k. 3Csp/130/2017-31 zo dňa 18.01.2018, súd zistil, že žalobkyňa Y. si uplatnila proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 891,85 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 18.01.2018 rozhodol tak, že I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 891,85 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 891,85 eura od 27.09.2017 a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. III. Žalovaný je povinný zaplatiť na súdnom poplatku sumu 53,- eura a to na účet prevádzkovateľa systému do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozsudku. Uvedený rozsudok bol potvrdený Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 17Co/61/2018 zo dňa 26.06.2018. Rozsudok Okresného súdu Svidník v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov nadobudol právoplatnosť 02.08.2018. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na všetky okolnosti veci a to najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy žalobcu tým, že znášal stav právnej neistoty. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie, pričom priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je podľa úvahy súdu vo výške 891,85,- eura primeraná, pričom sa jedná primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne, kedy bola nútená sa brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa žalovaný nedopúšťal recidívy. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Pokiaľ sa týka tvrdení žalovaného tieto súd považoval za účelové.

19. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok v sume 53 eur ( 6 % z priznanej sumy) 891,85 eura.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, pričom žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu a preto súd mu priznal nárok na trovy konania v rozsahu 100 %. O výške trov bude rozhodnuté v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresný súd Svidník. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.